

ครั่ง

ชื่อไทย: ครั่ง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ: Lac

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Laccifer lacca* (Kerr)

โดย นางสาวภัทรมาศ พานพุ่ม

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

โทร. ๐๒-๙๔๐๖๑๐๒

แหล่งผลิต

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดลำปาง แพร่ พะเยา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัด

กาฬสินธุ์ และขอนแก่น

ภาคกลาง ตาก

ภาคตะวันออก -

ภาคตะวันตก -

ภาคใต้ -

จังหวัดที่เลี้ยงมาก : จังหวัดลำปาง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการผลิต

- การเตรียมพันธุ์ไม้ที่เลี้ยงให้ ให้เจริญเติบโต มีความแข็งแรงและสมบูรณ์ มีเรือนยอดแผ่กว้าง โปร่ง มีอากาศถ่ายเทดี

- การเตรียมพันธุ์ครั่งที่จะปล่อยต้องเป็นพันธุ์ครั่งที่ดี มีความสมบูรณ์และแก่จัดพร้อมที่จะปล่อย

- ปล่อยครั่งให้เหมาะสมกับเวลาที่ครั่งออกตัวไปขยายพันธุ์ ต้นไม้ที่เลี้ยงครั่งต้องตัดแต่งให้ได้กิ่งที่เหมาะสม

- การป้องกันและกำจัดศัตรูของไม้เลี้ยงครั่ง และพันธุ์ครั่ง

- การเก็บพันธุ์ครั่งตามฤดูกาล และเก็บอย่างถูกวิธี

- การฝังลมของครั่งดิบ แยกการปนเปื้อนจากเศษวัสดุต่างๆและการเก็บรักษาครั่งดิบ

- อย่าสูบบุหรี่ หรือนิยตสารฆ่าแมลงใกล้บริเวณที่เลี้ยงครั่ง

สถิติการผลิต

	ปี ๕๓	ปี ๕๔	ปี ๕๕
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๓๔๐	๖๐๑	๖๒๐
จำนวนต้นไม้เลี้ยงครั่ง(ต้น)	๓๔,๔๐๘	๔๒,๘๗๓	๔๐,๗๖๓
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ปี)		๕๐	
ผลผลิตรวม (ตัน)		๑๗,๐๐๐	
วัตถุดิบ - ใช้ภายในประเทศ	๒๐ %		
- ส่งออก	๘๐ %		

ต้นทุน / ผลตอบแทน

ต้นทุน (ปี)	๑,๕๑๐ บาท/ต้น
- ค่าพันธุ์	๑,๒๐๐ บาท
- ค่าวัสดุอุปกรณ์ในการ	๑๐ บาท
- ค่าแรงงาน	๓๐๐ บาท
ผลตอบแทน (บาท/ต้น)	
- พันธุ์ครั่ง	๘,๕๐๐ บาท
- ครั่งดิบ	๑,๕๐๐ บาท
GDP (ล้านบาท)	๖๐๐ ล้านบาท

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๒๕๕๓	-	-	-	-	๑๐๐	-	-	-	-	-	๒๒๐	๒๒๐
๒๕๕๔	-	-	-	-	๑๐๐	-	-	-	-	-	๒๒๐	๒๒๐
๒๕๕๕	-	-	-	-	๑๐๐	-	-	-	-	-	๒๒๐	๒๒๐

ฤดูผลผลิต (ร้อยละที่ออกสู่ตลาด)

ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๔๐	๖๐

ส่งออก

ปี	ตัน	ล้านบาท	ข้อได้เปรียบเสียเปรียบสินค้าไทย	นำเข้า		
๕๓	๕,๙๓๔	๘๙๙	ได้เปรียบ เป็นประเทศผู้ผลิตครั้งเป็นอันดับ ๑ ของโลก	ปี	ตัน	ล้านบาท
๕๔	-	-	เสียเปรียบ	๕๓	-	-
๕๕	๒,๒๑๕	๗๐๙	สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนมีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตของครั่งและผลผลิตของครั่ง	๕๔	-	-
ประเทศคู่ค้าของไทย ร้อยละการส่งออก			ประเทศผู้ผลิตสำคัญ	๕๕	๔๒	๐.๕
อินเดีย		๖๔ %	ไทย อินเดีย จีน ลาว	ประเทศผู้นำเข้าสำคัญของโลก		
อเมริกา		๒๙ %		อินเดีย อเมริกา		
จีน		๒ %				
เยอรมัน ญี่ปุ่น แคนาดา		๑ %				

ครึ่ง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<p>๑. มีต้นไม้อายุหลายชนิดสามารถเลี้ยงครึ่งได้ เช่น ก้ามปู(ฉำฉา) ปั่นแถ สะแกนา มะแฮะนงและ พุทรา เป็นต้น</p> <p>๒. เลี้ยงง่ายปล่อยครึ่งเดียวสามารถเก็บพันธุ์ครึ่งเป็นพันธุ์ได้ และเป็นอาชีพเสริมรายได้</p> <p>๓. ครึ่งสามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด ตลาดมีความต้องการ เช่น สีใช้ย้อมผ้า ยาขัดรองเท้า อุปกรณ์ไฟฟ้า ใช้ทาเครื่องเรือน สีใช้ผสมทำขนมใช้รักษาโรคโลหิตจาง ฯลฯ</p>	<p>๑. ปริมาณต้นไม้อายุครึ่งลดลง โดยมากจะเลี้ยงครึ่งบนต้นก้ามปู ปัจจุบันไปใช้ทำเฟอร์นิเจอร์</p> <p>๒. ครึ่งอาจเป็นศัตรูพืช เช่น ไม้ผลข้างเคียง (มะขามเทศ น้อยหน่า ลำไย เป็นต้น)</p> <p>๓. ตลาดรับซื้อครึ่งมีน้อยจุด มีโรงงานที่รับซื้อครึ่งในภาคเหนือมีเพียง ๕ โรง และเกษตรกรยังไม่มีการรวมกลุ่ม ต่างคนต่างผลิต เป็นต้น</p> <p>๔. คุณภาพของครึ่งดิบมีสิ่งเจือปนมาก ส่งผลให้ราคาซื้อจากโรงงานลดลง</p> <p>๕. ราคาครึ่งมีความผันผวนขึ้นลงไม่แน่นอน</p> <p>๖. สภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลต่อปริมาณผลผลิตของครึ่ง</p>	<p>๑. ส่งเสริมการปลูกไม้อายุครึ่ง ตามหัวไร่ปลายนา สำหรับเกษตรกรรายย่อย และการปลูกเป็นแปลงสำหรับเกษตรกรที่มีพื้นที่</p> <p>๒. ส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงครึ่งให้เป็นพื้นที่เฉพาะในเขตที่สามารถเลี้ยงได้ ห่างไกลกับพื้นที่เศรษฐกิจอื่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การเลี้ยงครึ่งให้เป็นที่รู้จัก</p> <p>๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม การเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตการตลาด เพื่อสร้างอำนาจการผลิต การตลาด ทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>๔. การเลี้ยงครึ่งที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงครึ่ง โดยสำนักงานเกษตรอำเภอ/ตำบลร่วมกับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงครึ่งร่วมกับศูนย์ (ผึ้ง)</p> <p>๕. ส่งเสริมให้มีศูนย์ผลิตและขยายพันธุ์ครึ่ง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร</p>

